

wpływów z opłat za pobór wody i wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi.

2. Na fundusz centralny przeznaczają się 30% wpływów z opłat określonych w ust. 1 oraz wpływy z opłat za korzystanie z urządzeń wodnych, żeglugę i spław, a także za wydobywanie materiałów z wód stanowiących własność Państwa.

§ 4. 1. Środkami funduszu terenowego dysponuje wojewoda (prezydent miasta stopnia wojewódzkiego), a środkami funduszu centralnego Minister Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska.

2. Minister Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska oraz z właściwym wojewodą (prezydentem miasta stopnia wojewódzkiego) może przeznaczyć nie wykorzystane środki funduszu terenowego danego województwa na zwiększenie funduszu terenowego innego województwa.

§ 5. Środki funduszu przeznaczają się na pokrycie kosztów lub dofinansowywanie przedsięwzięć zmierzających do kompleksowego rozwiązywania zadań w dziedzinie gospodarki wodnej. W szczególności środki te przeznaczają się na:

- 1) budowę, rozbudowę i modernizację urządzeń służących do:
 - a) wspólnego oczyszczania ścieków doprowadzanych odrębnymi systemami kanalizacyjnymi z co najmniej dwóch zakładów, jak również służących do intensyfikacji procesów samooczyszczania wód,
 - b) wielokrotnego wykorzystywania wody w systemach obiegów zamkniętych,

- c) odzysku surowców zawartych w ściekach oraz odsalania wód kopalnianych,
- d) wykorzystywania ścieków i osadów do celów rolniczych i innych celów gospodarczych,
- e) ochrony brzegów przed niszczącym działaniem wód,
- 2) eksploatację urządzeń określonych w pkt 1 lit. c) i d), a także inne zabiegi związane z usuwaniem zanieczyszczeń z powierzchni wód,
- 3) budowę i wyposażenie w aparaturę i sprzęt pomiarowy automatycznych stacji kontroli i pomiarów zanieczyszczenia wód,
- 4) pomoc w budowie małych zbiorników wodnych, urządzeń zaopatrzenia w wodę i urządzeń kanalizacyjnych wsi oraz innych urządzeń wodnych, wykonywanych w ramach czynów społecznych,
- 5) ochronę przed powodzią i zagospodarowanie obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi,
- 6) przedsięwzięcia i zabiegi związane z zarybianiem i utrzymaniem ryb w wodach stanowiących własność Państwa,
- 7) upowszechnianie osiągnięć w dziedzinie ochrony wód i oszczędnej gospodarki wodą.

§ 6. Inwestycje, na które przeznaczane są środki funduszu, mogą być realizowane, jeżeli zostały ujęte w nakładach określonych w narodowych planach społeczno-gospodarczych.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1976 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

168

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 24 lipca 1976 r.

w sprawie szczegółowych zasad orzekania o karach pieniężnych i trybu ich nakładania przez Najwyższą Izbę Kontroli.

Na podstawie art. 15 ust. 3 ustawy z dnia 27 marca 1976 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. Nr 12, poz. 66) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przez zaniedbanie lub naruszenie obowiązków, za które mogą być nakładane kary pieniężne określone w art. 15 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 marca 1976 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. Nr 12, poz. 66), zwanej dalej „ustawą”, rozumie się działanie lub zaniechanie, które spowodowało szkodę materialną, pogorszenie wyników ekonomicznych bądź nienależyte wykonanie zadań planu społeczno-gospodarczego albo naruszenie innych zasad prawidłowej gospodarki, interesu społecznego lub zasad współżycia społecznego, a w szczególności:

- 1) marnotrawstwo surowców, materiałów, półfabrykatów, wyrobów gotowych lub środków trwałych,
- 2) naruszenie przepisów prawnych w zakresie płac lub zatrudnienia,

- 3) nieuzasadnione niewykorzystywanie zdolności produkcyjnej maszyn, urządzeń lub środków transportowych,
- 4) wytworzenie lub wprowadzenie do obrotu wyrobów złej jakości lub niezdatnych do użytku albo świadczenie usług złej jakości,
- 5) wykazanie nierzetelnych danych w ewidencji, dokumentacji i sprawozdawczości,
- 6) naruszenie uprawnień lub społecznie uzasadnionego interesu obywatela.

2. Kara pieniężna może być nałożona również w razie zaniedbania lub naruszenia obowiązków w zakresie przestrzegania przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia ludzkiego oraz ochrony mienia.

3. Kary pieniężne mogą być nakładane na pracowników jednostek wymienionych w art. 6 ust. 1 ustawy, odpowiedzialnych bezpośrednio z tytułu pełnienia określonych funkcji lub z tytułu nadzoru.

4. Kary pieniężne mogą być nakładane także na osoby wykonujące zadania zlecone, o których mowa w art. 6 ust. 2 ustawy, jeżeli w wyniku swojego działania lub zaniechania w wykonywaniu tych zadań spowodowały skutki przewidziane w ust. 1.

§ 2. 1. Kary pieniężne w wysokości do 5.000 zł nakładają inspektorzy zawodowi Najwyższej Izby Kontroli i okręgowych urzędów kontroli, a ponadto dyrektorzy okręgowych urzędów kontroli lub dyrektorzy zespołów Najwyższej Izby Kontroli na wniosek inspektorów rzeczoznawców lub inspektorów społecznych.

2. W razie poważnych i rażących zaniedbań lub naruszeń obowiązków kary pieniężne w wysokości do 10.000 zł nakładają dyrektorzy okręgowych urzędów kontroli i dyrektorzy zespołów Najwyższej Izby Kontroli, a w wysokości do 25.000 zł Prezes Najwyższej Izby Kontroli.

§ 3. 1. Orzeczenie o nałożeniu kary pieniężnej wydaje się na podstawie ustaleń zawartych w protokole kontroli.

2. Przed wydaniem orzeczenia należy umożliwić osobie, na którą ma być nałożona kara pieniężna, złożenie wyjaśnień w sprawie przedstawionych zarzutów oraz zebranych dowodów w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż 3 dni i nie dłuższym niż 7 dni.

3. Przy nakładaniu kary i ustalaniu jej wysokości należy uwzględnić okoliczności towarzyszące powstaniu zaniedbań lub naruszeniu obowiązków oraz stopień winy osoby podlegającej ukaraniu.

§ 4. 1. Orzeczenie o nałożeniu kary pieniężnej powinno zawierać:

- 1) imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe osoby wydającej orzeczenie, datę i miejsce jego wydania,
- 2) imię i nazwisko, datę urodzenia i miejsce zamieszkania osoby ukaranej, a w stosunku do pracownika jednostki gospodarki społecznej ponadto stanowisko służbowe,
- 3) określenie zaniedbania lub naruszenia obowiązków,
- 4) określenie wysokości kary pieniężnej,
- 5) uzasadnienie,
- 6) pouczenie o sposobie uiszczenia kary pieniężnej oraz o przysługującym środku odwoławczym,
- 7) podpis inspektora zawodowego.

2. Orzeczenie doręcza się osobie ukaranej. Jeżeli karę pieniężną nałożono na pracownika, odpis orzeczenia po jego uprawomocnieniu się przesyła się kierownikowi jednostki kontrolowanej. W razie nałożenia kary na kierownika jednostki kontrolowanej lub jego zastępcę odpis prawomocnego orzeczenia przesyła się także kierownikowi jednostki nadrzędnej.

§ 5. Tryb odwołań od orzeczeń o nałożeniu kary pieniężnej określają przepisy art. 15 ust. 1 i 2 ustawy.

§ 6. 1. Przed wydaniem orzeczenia w postępowaniu odwoławczym, w miarę potrzeby, wzywa się osobę ukaraną, przedstawicieli jednostki kontrolowanej lub nadrzędnej do złożenia niezbędnych wyjaśnień lub przedstawienia stosownych dokumentów.

2. W wyniku rozpatrzenia odwołania orzeczenie uchyla się, zmienia lub utrzymuje w mocy.

§ 7. 1. Nałożenie kary pieniężnej nie wyłącza odpowiedzialności dyscyplinarnej, służbowej, cywilnej, karnej, karno-skarbowej lub z tytułu wykroczeń.

2. Nie nakłada się kary pieniężnej, jeżeli za to samo zaniedbanie lub naruszenie obowiązków na tę samą osobę została uprzednio nałożona przez właściwy organ kara pieniężna (grzywna), przewidziana w odrębnych przepisach.

§ 8. 1. Kara pieniężna nie może być nałożona, jeżeli od chwili popełnienia czynu uzasadniającego jej nałożenie upłynął jeden rok.

2. Orzeczenie o karze pieniężnej uważa się za nieważne, jeżeli od chwili jego wydania upłynął jeden rok, a wymierzona kara pieniężna została uiszczona.

3. Prezes Najwyższej Izby Kontroli z urzędu — w terminie jednego roku od daty uprawomocnienia się — uchyla lub zmienia orzeczenie o nałożeniu kary pieniężnej, jeżeli jest ono pozbawione podstaw prawnych lub oczywiście niesłuszne.

4. Prezes Najwyższej Izby Kontroli uchyla orzeczenie na wniosek ukaranego, jeżeli zostaną ujawnione nowe, istotne okoliczności lub środki dowodowe, z których osoba ukarana nie mogła skorzystać przed uprawomocnieniem się orzeczenia.

5. Uchylając orzeczenie Prezes Najwyższej Izby Kontroli może równocześnie przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia lub wydać nowe orzeczenie.

§ 9. 1. Kary pieniężne wpływają do budżetu centralnego.

2. Nie uiszczone kary pieniężne podlegają ściągnięciu w trybie określonym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

§ 10. 1. Rozporządzenie nie dotyczy nakładania kar pieniężnych na żołnierzy w czynnej służbie wojskowej i na funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej.

2. Za czyny, o których mowa w § 1, żołnierze w czynnej służbie wojskowej i funkcjonariusze Milicji Obywatelskiej ponoszą odpowiedzialność na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*